

SETMANARI CASTELLARENC

ANY III :: NÚM. 119
Castellar del Vallès - 7 juny 1935

Redacció, Administració i Impremta:
Puig de la Creu, 3

Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

Amor i orgull

Una de les coses que més demostra les altes qualitats nacionals d'un poble és l'adhesió fidelíssima i sostinguda a l'idioma propi. Fixem-nos sinó, en la nul·la tirada al poliglòtisme que demostra el poble més nacional del món: Anglaterra. I aquest mateix exemple ens farà veure que aquella adhesió no significa reclusió de cap mena. Els anglesos són, per damunt de tot, expansius i liberals. Potser també els podríem qualificar d'orgullosos, però seria un orgull sense parentesc amb l'urc, sentiment, aquest, antipàtic i repulsiu, puix que pretén humiliar els altres.

Un idioma és una ànima. Quan es parlen, correntment, dos idiomes, és que dins un individu cohabitaven dos esperits. Però cap d'ells no tindrà la llibertat de moviments que se li reconeixeria si fos sol. Per això l'individu bilingüe manca de gràcia i d'espontaneïtat verbals; és un incoherent i un matusser. Com el mestís, no ostenta cap de les qualitats de l'individu pur. Per això fan bé aquells pobles que esquiven d'adulterar-se en el poliglòtisme i senten l'orgull del propi parlar. No volen tenir sinó una ànima, tant com ésser ben bé ells mateixos i presentar-se de la manera que la naturalesa i la cultura els han format.

Els pobles en submissió nacional no seran bilingües, però estaran sota el pes continuat d'una cultura que no els correspon i seran engavanyats per les interferències del que és natural i del que és imposat. Quan reaccionen, fan tot el possible per a desempallegar-se del pes atidor, però no reïxen a aconseguir tot seguit aquell orgull propi del parlar que tenen els pobles que no han petit mai la imposició d'una cultura diferent. Sentiran amor a l'idioma propi, però tota una llarga tradició de renúncies i de timideses els farà desconèixer el noble orgull de tenir una parla genuïna.

No fa gaire, un estimat col·laborador nostre ens assenyalava l'exemple dels castellans, que estimen el propi idioma i no hi renuncien i li volen totes les prerrogatives. Ens deia que calia emmirallar-nos en aquest cas molt lloable. Nosaltres també presentaríem l'exemple. Però per arribar a assimilar-lo, cal que superem completament la fase provincianista en la qual encara ens belluguem. I cal, també, que el nostre amor al propi idioma s'intensifiqui tant i tant i en rendim tantes i tantes proves, que sense que ens n'adonem, ja se'n hagi transformat en orgull.

VIDA MUNICIPAL

A les 9 hores del dia 29 del mes de maig, va celebrar-se sessió ordinària de primera convocatòria.

Oberta la sessió per la Presidència, es procedeix a donar lectura de l'acta de la sessió passada que fou aprovada.

Va donar-se compte de les disposicions inserides en els B. O. de la Generalitat rebuts durant aquella quinzena, així com de les comunicacions oficials rebudes, entre les quals hi figuren un comunicat de la Caixa de Pensions i Estalvis de Barcelona, referent al segur d'accidents dels empleats municipals que s'aprova i un ofici de la Junta de Classificació i Revisió de la Caixa de Recluta núm. 26, felicitant a l'Ajuntament i personal que ha intervingut en les operacions de quintes i instrucció d'expedients pel zel i

competència emprat en el seu comès, acordant-se veure-ho amb satisfacció fent-ho extensiu als funcionaris corresponents.

Va donar-se compte de la recaptació d'arbitris per drets i impostos provinents de l'escorxador municipals important un total de 1707'96 pessetes.

Foren aprovades les notes de jornals invertits en diversos serveis municipals, important un total de pessetes 457'95.

Fou llegida una proposició de la Comissió de Foment referent a la necessitat de procedir a l'arranjament del pont sobre el Riu Ripoll que dona accés a la barriada de Les Arenes. La defensa el senyor Matheu, intervenint el senyor Pascuet, per tal de que es demani als propietaris de dita barriada contribueixin al cost de dita reparació. Fan ús de la paraula els senyors Concellers Viñas, Girbau Pujoli

altres, així com la Presidència, acordant-se finalment i en principi ordenar la reparació i cridar als propietaris a una reunió pel dissabte vinent dia 1, a les 4 de la tarda.

S'autoritza als senyors Martí Roca Casarramona, Josep Olivé Valls, Alfons Camprubí Morató i Pere Munt Prat, per a realitzar diverses obres i instal·lacions.

Es dona compte d'un escrit de la Comissió d'Hisenda referent a les dades facilitades pel senyor Secretari-Interventor, en virtut de l'acord de l'Ajuntament. Sobre aquest assumpte fan ús de la paraula, coincidint tots en les mateixes apreciacions la totalitat de la Corporació i manifestant finalment la Presidència, que després de la lectura de dit escrit i de la situació detallada del Municipi de que s'acaba de donar compte, creu que l'Ajuntament en vista de l'actitud de l'Alcalde senyor Tort en el moment de donar-nos possessió dels càrrecs de Consellers que havíem estat designats, ha d'acordar fer públic per mitjà d'unafullao fulletó, total detallat possible, per tal de que el veïnat sàpiga l'estat en què es troba el Municipi tota vegada que aquesta Corporació fou amenaçada d'exigir-li responsabilitat dels seus actes o acords. Per unanimitat s'acorda veure ben encertada la proposició de la Presidència i per tant que es procedeixi a la impressió del fulletó detallant la situació en què es troba el Municipi.

El senyor Prat, dirigeix un prec a la Presidència referent a l'allargament de la canyeria per a aigua fins al Camp del Salvi, diu el senyor Alcalde passarà l'encàrrec a la Comissió de Foment.

També s'interessa per que l'adquisició d'obra sia repartida entre els industrials de la població.

El senyor Parcerisa, diu que convindria que la Comissió visités el carrer Puigvert i així podria donar-se compte de l'estat en què es troba després de les plujes. S'acorda que la comissió s'hi traslladi.

El senyor Alguer, proposa que sigui instal·lat telèfon oficial al domicili del senyor Alcalde, s'aprova.

La Presidència dona compte de que l'ha visitat una Comissió que tracta de la creació de la Creu Roja a la nostra població. Feta una detallada explicació de la finalitat de dita institució, en principi s'acorda veure-ho amb simpatia i interessar dels organitzadors es dirigeixin a l'A-

juntament per escrit exposant clarament ço que interessant.

També va donar compte d'haver visitat al senyor Inspector de primer Ensenyament, per tal de posar en clar una denúncia feta a dita Inspecció referent a les escoles nacionals i la qual denúncia, segons rumors s'atribuïa a un Conseller d'aquest Ajuntament. Explica l'entrevista amb dit senyor Inspector, resultant que la denúncia és signada per un tal Josep Ferrer. El senyor Alcalde dona una extensa explicació de l'entrevista i els Consellers es donen per enterats.

El senyor Viñas fa present que cal posar aquesta qüestió al domini de la població, per les moltes interpretacions malicioses que es fan referent a tot el de les escoles, fent ressaltar que l'Ajuntament no ha pensat ésser cap obstacle a dites escoles, abans al contrari, però que les circumstàncies fan que no es pugui atendre tot ço que es demana. S'interessa i dema-

na es facin les gestions que es creguin pertinents, perquè pogués crear-se a la nostra població un grau d'ensenyament superior, doncs—digué—és força lamentable que amb tantes escoles com hi ha, no sigui possible als infants que ho desitgin, obtenir un ensenyament superior, sense necessitat de traslladar-se a la capital.

Després de parlar respecte a la iniciativa del senyor Viñas diversos senyors Consellers i confirmar la Presidència que l'Ajuntament no ha de posar cap obstacle al funcionament de les escoles nacionals, s'acorda, en principi, estudiar la proposta del senyor Viñas i fer aquelles gestions que calgui.

S'autoritza finalment a l'agència Subirachs perquè cobri d'Hisenda 289'30 pessetes per concepte arbitri producte net societats anònimes i 50'38 pessetes per concepte expedients i espectacles.

A les 10'30 hores es dona la sessió per acabada.

una diversitat completa la gentada que tot ho invadia. Especialment la vorera de dimensions prou extravagants de dit carrer de Pelai.

La tarda, era d'aquestes xafogoses tan pròpies del mes de juny i les palloles abundaven força especialment en l'element femení.

En alguns aparadors la gent hi estava tota evocada i jo també vaig parar-m'hi i al final de tot, no s'hi veia res de nou; les mateixes coses de sempre, posades de diferent forma.

I vaig seguir carrer avall fins evocar-me a la Rambla tot contemplant les coses. I eren totes com sempre. Només alguns colors variats donaven una característica de novetat que provocaven l'atenció.

Endinsat ja a la Rambla Canaletes, després d'un dibleig incessant de les gents, vaig veure aquell home de cara ferrenya i brusa negra amb dos o tres gossos petits a coll i uns altres dos fent-los corre pel paviment lligats pel coll amb una cinta vermella tota descolorida.

A mà esquerra caminant avall, no hi mancaven aquells pilots de gàvies d'ocells amb aquell xiuxiueig confós que nega d'alguns la melodia. I s'hi veien ocells de tota mena i gàvies de totes dimensions. Fins hi vaig veure una gallina i tot dintre una gàvia. A la millor la gent de Barcelona, creien que era un passerell antidiluviana—vaig pensar jo.—Parant-m'hi un moment, vaig notar que mirava esporuguida tot aquell tribull de gent a passar i no cantava gens.

I vaig seguir Rambla avall fins topar-me amb una fèrvida musa del gran Josep M.ª de Sagarra: la Rambla de les flors i les floristes. I tot era perfum de roses i cares rialleres.

Flors de totes menes, colors i perfums però les dominants eren clavells i roses; només de tant en tant algun contrast brillava amb fulgència i era un rostre femení ple de potingues que apareixia com una ullada de sol en la tenebra.

Hi havia també algun paisatge africà amb miniatura, alguna parada de cactus, la flor de moda.

Aleshores vaig entrar pel carrer de Fivaller a fer les meves diligències. I vaig voltar per aquells carrerons tan encongits, tota aquella caiguda de la tarda; fins a la Laietana i Santa Maria del Mar.

I quan la nit era entrada ja, tornava a trobar-me a la vorera del carrer de Pelai direcció Universitat.

I aquell tragi constant, i aquell soroll de tramvies i botzines, m'havien entrat convulsivament al cap. I mirant aleshores el pampallugueig dels anuncis lluminosos, per l'asfalt humit els taxis lliscaven silenciosament.

MARCEL JUNCA

TRIBUNA LLIURE

Déu

Amb el fi de contrarrestar la perniciosa campanya dels sense Déu, he pensat d'escriure el que sé, per tal de provar d'una manera racional la seva existència, com ens ho demostren clarament la història, la humanitat, la filosofia, la revelació i la raó.

Les obres naturals ens parlen a cada pas i d'una manera viva l'existència d'un Creador i tal com digué David: Els cels estrellats expliquen la glòria de Déu i l'expansió denúncia que és obra de les seves mans.

A Déu no el comprenen els incrèduls, perquè és més gran i més sublim que l'últim grau de sublimitat i grandesa que ells poden comprendre i en el seu orgull s'estrellen contra la seva pròpia impotència a l'intentar estudiar l'essència del gran Ésser. El caràcter físic de la natura ens demostra l'existència de Déu, també la vegetació i la simetria harmònica de les parts que componen l'ésser humà, la vida amb totes les seves manifestacions i l'univers, perquè diguin el que vulguin els incrèduls, l'univers no té altre explicació que la creació, creació suposa un creador i el Creador és Déu.

La història, la mestra de la vida, ens presenta a tots els pobles de totes les races creien amb un ésser superior a l'home. Es poden trobar pobles sense lletres que no cultivin les belles arts; sense treballs difinits, però mai cap sense el coneixement de la divinitat, en tots ells hi trobem religions que a desgrat dels seus errors en el fons de les seves creences hi ha reconeguda l'existència d'un Ésser superior a la mateixa natura.

L'home ha d'ésser creient, doncs ningú pot negar el fons religiós del seu cor. La creença en Déu, és universal i en bona lògica criteri de veritat. La revelació i la teologia ens presenten a Déu tal com és, infinit, savi, poderós, creador i sostenidor de totes les coses. A Déu, creant els cels i terra, la mar i totes les coses que en ells hi han.

Al davant de la seva obra hi veiem en tot el que ens rodeja el segell del Creador, si pensem i som homes de raó, veiem les proves en favor més grans i més convponents que les proves en contra, no podem menys que acceptar la seva real existència.

JOSEP MARI

Notes de la Redacció:

1.ª La Redacció no es fa solidària dels articles d'aquesta secció; d'ells en seran únicament responsables llurs autors.

2.ª Els originals no seran retornats i hauran d'anar signats. Podrà usar-se a la seva publicació d'inicials o pseudònim, prèvia advertència de l'original.

GLOSSARI

Ahir vaig anar a Barcelona. I que temps ha feia que no hi havia estat..!

Em va semblar tota més bella la nostra capital milenària.

A aquelles hores, començava de bell nou a reaccionar després de la migdiada. Eren les tres de la tarda que baixava tot enlluernat carrer de Pelai avall.

La gent, afuient de per tot arreu. I era

El fosc i vil esclavatge

El dia 21 del passat mes de maig, els diaris publicaven en la secció estrangera, la següent informació: — Addis Abeba (Etiòpia). L'Emperador ha signat un decret declarant abolida l'esclavitud en tots els territoris de la seva sobirania.

Com es veu, en tots els temps i en totes les èpoques, l'home ha propugnat per a viure dins d'una llibertat natural el més ampla possible. Per tal, però, de donar una forma pràctica a aquest noble afany de llibertat, ha calgut vessar molta sang i deixar molts cadàvers insepulcres sota els peus de la força absorbent o invasora.

Per una llei de fatalitat que ningú s'explicaria, el més feble cau en mans del més fort, i lluny de rebre'n protecció o assistència, sovint és vexat, acorralat i fet a trossos.

Els negrers que es dedicaren per espai de quatre segles a caçar vides humanes en el vast Continent Africà, per a proveir els mercats d'Europa i d'Amèrica sobretot, gràcies al cinisme i a la monstruositat de l'ànima que els aguantava, pogueren fer pujar el número de víctimes fins prop dels cent milions.

Quan allà, en la pàtria d'aquesta pobra i dissortada gent, de tard en tard un esperit heroic i revolucionari venia a cristallitzar el desig de milers de germans seus

que gemegaven sota la tralla del blanc, —desig d'emancipació i de plena llibertat— i s'organitzava i es preconcebia un pla per a tallar el ferro de les cadenes, el negrer l'agafava, li calava foc a l'entranya i l'estripava brutalment de dalt a baix.

Mentre a Amèrica, Lincoln lluitava per a abolir un comerç tan descarnat i infame, i en moltes nacions d'Europa—entre les quals cal incloure-hi preferentment la Península Ibèrica per vergonya de Carles V i de tots els espanyols—es creaven Associacions i Lligues militant en pro de l'abolicionisme, al mateix temps i a la mateixa hora, en diferents llocs del món s'aixecava un cacic i prorrogava l'esclavitud. De fet, doncs, havia desaparegut l'invasor i el caçador de vides humanes; els dissortats negres ja no es veien transportats en massa cap a altres terres, però continuaven tanmateix essent esclaus dins de la seva pàtria, a mercè d'un nou despota que es feia dir Rei, Emperador o el que fos.

Quanta veritat en aquestes senzilles paraules de Walter Scott: «Si veieu un negre dormit, no el despertéssiu pas, perquè tal vegada somnia que és lliure».

«L'Emperador—diu el diari—ha abolit l'esclavitud». Ja era hora! Ja era hora que s'adonés que un home no és una simple mercaderia. Ja era hora que s'adonés

que en aquest món tots som iguals i germans per llei de natura. L'individu inferior en forces o en mentalitat, mereix no pas que el fort li clavi la tralla als ossos, sinó que el vetlli i el protegeixi, puix que fins les bèsties ho ensenyen i en donen l'exemple.

Però encara avui, en molts pobles de l'Orient, hi ha homes esclaus: en el Yemen, a Libèria, a Serra Lleona, en el Sudan, en l'Hedjaz prop del Mar Roig i del golf de Pèrsia, i en tants d'altres...

Amb tot això, hom arriba a la colpidora conclusió que els cinc o deu mil anys que fa que les societats humanes campen per aquest món, han passat tristament debades. Que tota la formidable empena escampada als quatre vents pels genis i els prohoms de la civilització, ha estat donada en va, almenys absolutament pel que toca a aquestes grans masses de gent que viuen encara amb una argolla clavada al peu.

Com Abissínia, mantenint l'esclavatge en tot el seu rigor, pot tenir un lloc representatiu dins de la Societat de Nacions? Amb quina força moral, amb quina mena de dignitat, l'ambaixador d'Abissínia o el seu delegat pot tractar els assumptes del seu país a Ginebra? Quin respecte pot demanar o merèixer, quines lleis ni quins drets pot reclamar per al seu país un home que porta a la mà un ferro per a marcar els seus germans?

A. CASAJOANA CARDONA

FUSTERIA - JOAQUIM GIRBAU - EBENISTERIA

Passeig, 82 - 84

Acabada l'ampliació del local, queda obert per a la venda, la tenda de mobles i objectes per a regal

Festa dels ocells

Ordre dels festeigs que celebrarà la Societat «Pajaril Obrera Castellarense» el pròxim diumenge dia 9, amb motiu de la festa dels ocells:

A dos quarts de set del matí: Arribada de la Banda de Cornetes i Tambors de la Creu Roja de Sabadell.

A les set: Es reuniran els socis a l'estatge social, a continuació i acompanyats de la Banda de la Creu Roja, aniran a cercar al senyor Pendonista i acte seguit començarà la cercavila pels principals carrers de la població.

A les vuit: Refresc en obsequi als senyors socis i comissions foranes.

A les nou: Donarà començ el certamen

en el qual es disputaran valuoses corones i esplèndids rams.

A les dotze: Vermut popular en el saló cafè La Rabassada.

A les tres de la tarda: Cafè i copa en obsequi dels senyors socis i comissions foranes i a continuació s'efectuaran les típiques truques i gitanades.

A dos quarts de sis: Ball de tarda en el saló d'espectacles del Sindicat, amenitzada per l'orquestrina «The May Jalem Jazz» augmentada, la qual donarà a conèixer el millor del seu extens i nou repertori.

A dos quarts de deu de la nit: Concert, interpretant l'esmentada orquestrina les següents peces: «Los claveles» selecció, J. Serrano i «Veraniego» vals de concert, P. Ribalta. I seguidament ball de nit.

El Registre Regional de Deus de les Quefatures dels Districtes Miners

El senyor Jaume de Riba, amb una visió claríssima de les desastres conseqüències que reportaria per a la vida del camp, la implantació de la Llei d'aigües que imposa un Registre de totes les deus d'ús particular, no públiques, en un ben documentat article que publica el número de maig d'*Agricultura i Ramaderia*, exposa tots aquells aspectes del projecte de llei que la imperícia dels governants podria deixar passar i que evidentment representaria la ruïna de molts usuaris de petites deus.

Avui que tothom esguarda només els

graus problemes polítics i econòmics, bo és que hi hagi qui es preocupi d'aquests problemes petits, en apariència, però que en si representen moltes vegades la mort d'una gran part de les activitats agrícoles, pel qual fóra convenient que hom hi pres-tés el major interès.

L'administració d'aquesta revista, tra-met un número de mostra a qui ho sol·li-citi a Trafalgar, 76, Barcelona.

●● ESPORTIVES ●●

FUTBOL

CASTELLAR F. C. —8—
RUBÍ —0—

A benefici de la Mutual Esportiva de Catalunya es jugà un partit amistós, que com demostra el resultat fou un continu domini del Castellar. El Rubí presentà sota el nom de primer equip, un grup de reserves que no pogueren contrarrestar al Castellar, que compta en l'actualitat amb un equip temible. L'únic al·licient que tingué el partit, fou la isolada conse-cució dels gols que en forma brillant mar-caren Nieto (4), Batlle (2) i Gil (2), si bé en una tarda més acertada n'haurien aconseguit almenys cinc gols més.

Piñot, no entrà quasi bé en joc; Serra i Vives, molt segurs; els tres mitjos, el millor de l'equip, anul·lant tots els atacs forans; Montserrat, d'extrem dret, centrà bé i demostrà classe, però convé veure'l contra un millor mig que el de diumenge; de la tripleta «goleadora» ja n'hem parlat prou i Camprubí, complí bé. Del Rubí, ningú es destacà, però el porter i el defen-sa esquerra, són bons jugadors. El Caste-llar, presentà: Piñot, Serra, Vives, Bus-queta, Fernández, Rius, Montserrat, Gil Nieto, Batlle i Camprubí.

NOTI-SPORT

—CASA PER A LLOGAR: Situada al carrer Dr. Vergés, dotada d'aigua, electricitat, bon pati, de construcció mo-derna.

Donaran raó en aquesta administració.

—ES VEN CASA en punt cèntric, aigua abundant, en molt bon estat i a molt bon preu.

Per informes dirigir-se al carrer Sant Jaume, 12

Sulfatadores

i reparació de tota classe de màquines de sulfatar i accessoris per les mateixes

M. ROVIRA Successor de J. Romeu Wera

CARRER MAJOR, 63 - Telèfon 20

:: Per a portes, Mobles i Funerària ::
recordeu sempre la FUSTERIA de
Bartomeu Gelis - Centre 25

Cafè "LA RABASSADA"

Avui nit a les 8'30

Gran recital de fragments de sarsueles

integrada per una selecció de les de més prestigi a càrrec dels celebrats cantants barcelonins:

Franco (tenor) Miranda (baríton) Ferri professora pianista acompanyanta
Si voleu passar una bona vetlla acudiu a La Rabassada

NOTICIARI

TÍTOL DE MESTRESSA

Després d'uns brillants examens, ha aca-bat la carrera de Mestressa d'instrucció primària, quins estudis havia fet a l'Esco-la Normal de Mestresses de la capital, la simpàtica senyoreta Marcel·lina Pascuet Marra, havent-li estat lliurat el correspo-nent títol.

Felicitem sincerament a la nova titu-lar, desitjant-li forces prosperitats en l'e-xercici de llur carrera.

DENÚNCIA

Ha estat denunciada al Jutjat Muni-cipal de la veïna ciutat de Sabadell, el pro-pietari del carro número 127 de la matrí-cula d'aquesta població, per desperfectes causats a un cotxe particular propietat d'un veí de l'esmentada ciutat.

Ens lamentem del cas i desitjaríem n'esdevingués un bon arranjament per ambdues parts.

NOVA ENTITAT EN FORMACIO

Sabem que per la Comissió Organitza-dora de l'Associació «Els Amics del Grup Escolar Emili Carles-Tolrà» (Escoles Na-cionals), ha estat presentat llur Regla-ment a l'Alcaldia, per tal de que cuidés de de cursar-lo a l'Excm. senyor Governador General de Catalunya, per la seva aprovació.

Esperem que per dita Superior Auto-ritat serà aprovat l'esmentat reglament i en conseqüència podrà constituir-se defi-nitivament la susdita Associació.

RECONSTRUCCIÓ

Per la brigada municipal i amb el con-curs dels propietaris de la barriada de Les Arenes, s'estan portant a cap els treballs de reconstrucció de la palanca-pont sobre el Riu Ripoll que dona accés a l'esmenta-da barriada i que com ja anunciàvem, fou emportada recentment per la gran crescu-da del susdit riu.

NOVA EDIFICACIÓ

Han començat els treballs de construc-ció d'un edifici-fàbrica en uns terrenys

adquirits recentment per l'entitat idus-trial de Terrassa, «Pont, Aurell i Armen-gol S. A.» situats en el lloc conegut per «Camp del Salvi». Dita construcció ha es-tat adjudicada per concurs al mestre d'o-bres d'aquesta localitat senyor Joan Sa-nosa Oliver.

Celebrem aquesta nova edificació que contribuirà a augmentar la importància industrial de que ja gaudeix la nostra po-blació.

TEATRE

Tal com veníem anunciant en les nos-tres anteriors edicions, el pròxim diu-menge, l'Esbart Teatral de l'Ateneu Cas-tellarenc, posarà en escena la comèdia dramàtica «El fill del senyor Gold» i el sàinet «Sense sogra».

NAIXEMENT

Dia 4. — Maria-Teresa Oliver Jou, filla de Josep i Eusèbia.

L'enhorabona als pares i demés família.

DEFUNCIÓ

Dia 4. — Delfí Soler Hus, vidu, de 77 anys.

La nostra més sentida condolença a llurs familiars.

Agrupació Esportiva Castellar F. C.

Diumenge, dia 9

Desplaçament del nostre primer equip a Rubí per a jugar el segon partit de benefici a la Mu-tual Esportiva.

EQUIP:

Piñot
Serra Vives
Busqueta I Fernández I Rius II
Montserrat Gil Nieto Batlle Camprubí
Suplents: Masagué, Murlan i Torrents I
PREU: Socis 3 ptes. - No socis 4 ptes.

Dilluns, dia 10

Desplaçament a Caldes de Montbui, per tal de disputar-se una magnífica copa en el partit for-mant part de les festes de la fira.

Piñot
Serra Vives
Busqueta Fernández Rius
Torrents Carreras Nieto Batlle Camprubí
Suplents: Rius i Murlan
PREU Socis 2 ptes. - No socis 3 ptes.